

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Т У К

СТ А Н О В И Щ Е

НА МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО
И ХРАНИТЕЛНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ

по приетите по същество за разглеждане членове по
ЗИДЗСПЗЗ /ДВ бр.45/16.05.95 год./, с определение от
23.05.95 год., на основание чл.чл.18 и 19 от З.К.СЪД
по конституционно дело N 9/95 год.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА
КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

По предложението на Президента на Република България за установяване противоконституционността на някои разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползване на земеделските земи /ДВ бр.45/16.05.95 год./, Министерството на земеделието и хранителната промишленост счита, че последните изменения и допълнения на Закона внасят повече яснота по отделни въпроси, отговарят на някои непълноти в него, отстраняват неточностите в отделни текстове и внасят повече справедливост при прилагането му в практиката, с което ще съдействуват за по-бързото връщане на земята.

Ето защо Министерството е на мнение, че новата редакция на изменените текстове на Закона, ще спомогне за по-бързото постигане целите на Закона.

Министерството изразява следното становище по отделните текстове:

**I. § 4, т.1 и 3 от ЗИДЗСПЗЗ /ДВ бр.45/16.05.95 год.
/за изменение на чл.10, ал.1 и 7/**

Изложението на Президента на републиката започва с една неточност. Твърди се, че "собствеността на земеделските земи в Република България е принадлежала винаги на физически лица".

Че това е неточно, е достатъчно да се прочете ал.2 на чл.17 на Конституцията.

Неверната изходна позиция поставя под съмнение и останалите разсъждения.

1. Изменението на ал.1 не ограничава правата на собствениците и не променя досегашното им правно положение при възстановяване на земеделските земи.

С изменението на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи от 1992 год. /ДВ бр.28_92 год./ изискването да се възстановят само **внесените** в ТКЗС земи отпадна - възстановяват се правата върху всички имоти, **включени** в селскостопанските организации. Понятието "включени" е по-широко от "внесени".

Правото на собственост върху земеделските земи не се отнема с включването им в ТКЗС и те не стават държавна или кооперативна собственост по давностно владение.

По този въпрос в теорията и практиката не е имало колебание.

Изказването на народен представител в заседание на Парламентарна комисия в друг смисъл, не ангажира Народното събрание.

Самостоятелните основания за възстановяване на правата върху земеделските земи предвидени в останалите алинеи на чл.10, обхващат всички хипотези на възстановяване на собствеността върху други земеделски земи, които не са били включени в ТКЗС, в т.ч. и отнетите по реда на ПМС N 651/50 год.

Изложените в предложението мотиви са несъотнесими към разпоредбата на чл.10, ал.1.

Изискването земите да са притежавани от собствениците преди образуване на ТКЗС, в чието отпадане се състои единствената промяна в чл.10, ал.1, не е предмет на обсъждане в предложението.

Съгласно чл.10 от ЗСПЗЗ се възстановяват правата на собствениците, отстъпили безвъзмездно земеделските си земи на ТКЗС или на държавата. Тук са включени ПМС 651/50 год., ПМС 682/52 год., ПМС 1559/51 год., ПМС 48/58 год. и Указ N 5 /ДВ бр.122/49 год./ и др., с които са отнети имоти.

Поради това, съображенията в тази насока са без правна стойност.

Възстановяват се земи, отнети по чл.12 от Закона за собствеността на гражданите, по ЗТПС /ДВ бр.81/46 год./ и гр.

2. Кооперативните стопанства са имали право за разпореждане, включително и отстъпване право на строеж, с имотите внесени в ТКЗС и в последствие включени в строителните граници на населените места, по решение на общото събрание на ТКЗС /чл.10 от Примерния устав на ТКЗС, утвърден с Указ на Президиума на Народното събрание /ДВ бр.83/68 год./, чл.25 от Закона за собствеността на гражданите и гр.

Тази разпоредба не е в противоречие с Решение N 12/8.7.93 год. по к.г. N 12/93 год. на Конституционния съд, в която се застъпва становище, че тези имоти-парцели, като са записани като държавни, са продавани и е отстъпвано право на строеж.

Не е разглеждан въпроса при така включените земеделски земи в регулацията и продадени от ТКЗС по решение на общото събрание. Тези продажби от ТКЗС са законни.

Ето защо не може да се счита, че разпоредбата е противоконституционна.

**II. По § 12 от ЗИДЗСПЗЗ /ДВ бр.45/16.05.95 год./
/по чл.17, ал.3 и ал.7, изречение второ/**

Не може да се сметат за противоконституционни разпоредбите, които създават в съответствие с чл.19, ал.4 от Конституцията, условия за коопериране и други форми на сдружаване. На всеки собственик се възстановяват правата в нови реални граници. Решението и скицата на поземлената комисия, които получава всеки собственик, посочват съседите, номера на имота, площта му, категорията на земята, както и координатите на граничните точки, установяващи по безспорен начин границите на правото му на собственост.

Да се твърди, че се възстановява "някакво имагинерно право върху неопределен обект" е несериозно.

С тази разпоредба не се създават привилегии за някои от собствениците - при еднакви условия се възстановяват правата им в съответните местности.

Алинея 7 на чл.17 се отнася за временно ползване на земеделски земи и не засяга правото на собствениците.

**III. По § 20 от ЗИДЗСПЗЗ /ДВ бр.45/16.05.95 год./
/по чл.33, ал.1, изречение трето/**

Разпоредбата не е противоконституционна, тъй като не нарушава правото на защита на гражданите. Тя е в съответствие със законовата делегация, предвидена по чл.360, ал.2 от Кодекса на труда, с която се дава право на Министерския съвет да определи отговорните длъжности, при които не се предвижда съдебен контрол на заповедите за уволнение /ПМС N 135, ДВ бр.64/93 год., ПМС N 133/92 год., писмо N 040514/94 год. на МТСГ/.

Председателите и секретарите на поземлените комисии са отговорни длъжности, включени в горните категории.

Така са уредени трудово правните отношения с редица работници и служители в БДЖ, ВВС, Строителни войски, МВР, МНО и много други, и досега никога не е поставян въпроса за незаконността на тези разпоредби.

Моля, да оставите предложението без уважение.

С уважение,

МИНИСТЪР:

/Чл. 109, гр. 9-р с. 1, В. ЧИЧИБАБА/

